

РЕШЕНИЕ

№ 7262

гр. София, 03.12.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 19.11.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **6806** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 405 от Кодекса на труда /КТ/.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], представлявано от главния изпълнителен директор Д. Д., срещу Протокол за извършена проверка изх. № ПР1816042/22.05.2018 г. на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда”. В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен в противоречие с материално-правните норми. Жалбоподателят счита, че неправилно административният орган е приел, че средствата за социално-битово и културно обслужване могат да се получават по силата на колективен трудов договор, но само ако начинът за това е определен от Общото събрание на работниците и служителите. Твърди се, че според съдебната практика предоставянето на ваучери за храна може да се извършва по три различни правни основания – заповед на работодателя, решение на Общото събрание на работниците и служителите и колективен трудов договор. Възражава се също така, че в чл. 6а, ал. 2 от КТ като равнопоставени субекти по свикване на общо събрание /събрание на пълномощниците/ в предприятието са посочени работодателят, ръководството на синдикалната организация и една десета от работниците и служителите

/пълномощници/, поради което неправилно административният орган вменява само на един от равноправните субекти по свикване задължението да го направи, като превръща едно субективно право в задължение. Твърди се, че законът не дава изричен дефинитивен отговор на въпросите какво точно означава определяне на начин за използване на средствата за социално-битово и културно обслужване, а така също и липсва изрично определяне в какво точно се изразява това обслужване. Жалбоподателят счита също така, че неправилно е приложена от контролния орган нормата на чл. 8, ал. 3 от КТ, както и че работодателят не извършва пряка или непряка дискриминация, а следва предписанията на чл. 57 от КТ, според който актът на колективно договаряне има действие спрямо лицата, които имат правното качество на правоимащи спрямо него. Искане се от съда да постанови решение, с което да бъдат отменени оспорените предписания.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ „ГЛАВНА ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА“ /ИА „ГИТ“/, редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна по съображения, изложени в придружителното писмо.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 10.05.2018 по работни места и на 11.05.2018 г., 21.05.2018 г. и 22.05.2018 г. по представени документи служители на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ са извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в [фирма]. С призовка от 10.05.2018 г. и призовка изх. № 18061133/15.05.2018 г. жалбоподателят е призован да се яви в ИА „ГИТ“ за представяне на писмени доказателства и даване на обяснения и сведения. Във връзка с изпратените призовки жалбоподателят е предоставил писмена информация с вх. № 06-00-54-1/18.05.2018 г., в която е посочено следното: начинът на определяне на средствата за социални разходи и тяхното разпределение са неразделна част от годишната политика по доходите и Бизнес плана на Дружеството за съответната година; средствата за социални плащания, с изключение на месечните средства за ваучери и еднократни празнични плащания, се изразходва съгласно Приложение № 2 към Колективния трудов договор /КТД/, като за всяко конкретно плащане се издава поименна заповед на главния изпълнителен директор; конкретният месечен размер на ваучерите за храна се определя на основание чл. 91 от КТД, като в § 3 от ЗР на КТД е регламентирано кои са правоимащите лица, ползващи договореностите по КТД /ваучери за храна/ и процедурата по присъединяване от страна на желаещите; с протокол № 7/17.04.2018г. от заседание на Съвета за социално сътрудничество е приет КТД, като не е провеждано Общо събрание на работниците и служителите за определяне начина на разходване на средствата за социално-битово и културно обслужване за 2018 г.; от 15.05.2018 г. от дружеството продължава раздаването на ваучери за храна, полагаеми за месец април 2018 г., като ваучери няма да получат 7 броя служители от БРСЦ, тъй като те не са изпълнили условията на § 3 от ЗР на КТД за 2018 г. – 2020 г. Към становището е приложен списък на неполучителите ваучери/талони за храна 7 броя служители на БРСЦ, за които е посочено, че „не членуват в синдикат, страна по КТД и не присъединил се към КТД“. Съгласно приложени писмени сведения изх. №

49-04-144/17.05.2018 г. от Д. Н. – главен експерт в дирекция „Информационни и комуникационни технологии” към ЦУ на [фирма], във връзка със сключения нов КТД през месец април на всички служители е изпратен уведомителен е-мейл, с който се информират, че при желание може да се присъединят към КТД до 27.04.2018 г., като в изпратен е-мейл на 27.04.2018 г. е указано на служителите, че който не е подал удостоверение ще загуби правото си на ваучери.

Видно от представена в хода на проверката извадка от Бюджета на [фирма] за 2018 г. жалбоподателят е определил в частта „Социални осигуровки и надбавки” средства за „Надбавки” за 2018 г. в размер общо на 5 930 000 лева, които са предназначени за: разходи за лекарства, изследвания и консумативи – 300 000 лева; медицинско обслужване – 10 000 лева; ваучери за храна – 5 621 000 лева. На 17.04.2018 г. на проведено редовно заседание Съвета за социално сътрудничество при [фирма] е приел КТД за месец април 2018 г. – месец април 2020 г. на [фирма], като в Приложение № 1 към чл. 88, ал. 1 от договора е предвидено, че за „социални плащания на ниво РУ, СП и ЦУ – порцион/ваучери” се изплащат месечно по 50 лева.

Като част от административната приписка по делото са приложени и приети като доказателства и: КТД на [фирма]; регистър на служителите в ЦУ на [фирма], присъединени към КТД 2018 г. – 2020 г. към датата 10.05.2018 г.; вътрешни правила за работната заплата в [фирма], утвърдени на 24.08.2017 г., ведно с приложенията; идентификационна карта на ЦУ на [фирма]; разпечатки на електронни съобщения от г-жа Р. И. от дата 20.04.2018 г., от г-жа К. В. от дата 20.04.2018 г. и г-жа Д. Н. от дата 27.04.2018 г.; препис – извлечение от Протокол № 05/13.12.2017 г. на редовно заседание на Съвета за социално сътрудничество заявления и удостоверения за присъединяване към КТД 2018 г. – 2020 г. от служителите Ч. В., Р. Шахова, Е. П., З. М. и Д. К., ведно с трудовите договори и допълните споразумения, сключени с тези служители.

В резултат на извършената проверка е съставен протокол изх. № ПР1816042/22.05.2018 г., като в две точки на същия са дадени, на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ, задължителни предписания със съответните срокове за изпълнение. В предписанието по т. 1 е посочено: „Работодателят [фирма] да предостави ваучери за храна за месец април 2018 г., с оглед равнопоставеността на служителите по смисъла на чл. 8, ал. 3 от КТ, на Л. Г. Р. – на длъжност „сортировач ПП”, Р. З. И. – „сортировач ПП”, П. М. С. – „сортировач ПП”, М. Т. Б. – „сортировач ПП”, М. К. П. – „сортировач ПП”, С. Г. В. – „сортировач ПП” и З. П. М. – „сортировач ПП””. Определен е и срок за изпълнение на предписанието – 31.05.2018 г. В предписанието по т. 2 е посочено: „Начинът на използването на осигурените от работодателя за 2018 г. средства в размер на 5 930 000 лева за социално обслужване на работниците и служителите, да се определи от Общото събрание на работниците и служителите в [фирма], съгласно разпоредбата на чл. 293, ал. 1 от КТ.”. Определен е срок за изпълнение на това предписание 29.06.2018 г.

По делото са приети като доказателства и: протокол от проведено на 24.03.2018 г. събрание на пълномощниците за избор на проект на КТД за периода 2018 г. – 2020 г. на [фирма], ведно с присъствен списък и обсъдения на събранието КТД; списък на лицата с положени подписи, на които са изплатени ваучери за храна за месеци април и май 2018 г. – З. М., Л. Р., С. В., Р. И., П. С., М. Б. и М. П..

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:
Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл.

149, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е неоснователна по следните съображения:

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство са задължителни предписания, дадени на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ с точка 1 и точка 2 от протокол за извършена проверка от 10.05.2018 г., 11.05.2018 г., 21.05.2018 г. и 22.05.2018 г. от служители на ИА „ГИТ“. Настоящата съдебна инстанция намира, че оспореният административен акт за прилагане на принудителна административна мярка е постановен в писмена форма и от компетентен орган в рамките на предоставените му от закона правомощия, както и при спазване на административно-производствените правила. Видно от приетите по делото доказателства с призовки по чл. 45, ал. 1 от АПК, връчени на служител на жалбоподателя на 10.05.2018 г. и на 15.05.2018 г. по е-мейл, на основание чл. 36 от АПК и чл. 402, ал. 1, т. 2 от КТ, жалбоподателят е уведомен, че следва да се яви на 21.05.2018 г. в 10.00 часа в Дирекция „Правно осигуряване на инспекционната дейност“ – С. във връзка с образувано производство в качеството си на страна, като в призовката изрично са посочени документите, които следва да бъдат представени от страната. На жалбоподателят е била предоставена както възможност да ангажира пред контролния орган писмени доказателства във връзка със спазването на трудовото законодателство, така и възможност да вземе активно участие в започналото административно производство.

Оспореният акт е постановен и в съответствие с приложимите материално-правни норми и наведените в този смисъл доводи от жалбоподателя за незаконосъобразност се явяват неоснователни. Съгласно чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда, както и органите по чл. 400 и 401 по своя инициатива или по предложение на синдикалните организации могат да дават задължителни предписания на работодателите, предприятията ползватели, органите по назначаването и длъжностните лица за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, включително и на задълженията по социално-битовото обслужване на работниците и служителите и на задълженията за информиране и консултиране с работниците и служителите по този кодекс и по Закона за информиране и консултиране с работниците и служителите в многонационални предприятия, групи предприятия и европейски дружества, както и за отстраняване на недостатъците по осигуряването на здравословни и безопасни условия на труда. Във връзка с цитираната разпоредба и в резултат на извършена проверка от служители на ИА „ГИТ“ жалбоподателят е задължен с оспорените предписания да отстрани нарушение на трудовото законодателство, изразяващи се в непредоставянето на ваучери за храна на 7 броя служители на БРСЦ, както и в неопределяне на начинът за използване на средствата за 2018 г. за социално обслужване на работниците и служителите от Общото събрание на работниците и служителите в [фирма].

В процесния случай при извършената проверка контролният орган е констатирал, че на 7 служители на БРСЦ – на длъжност „сортировач ПП“, не са предоставени от работодателя ваучери за храна, полагащи се за месец април и месец май 2018 г. Видно

от представения от жалбоподателя в административното производство списък на лица, не получили ваучери/талони храна, като основание за неполучаването на ваучерите за храна е посочено – „Не членува в синдикат, страна по КТД и не присъединил се към КТД“. Изрично в становището вх. № 06-00-54-1/18.05.2018 г. [фирма] са посочили, че 7 броя служители няма да получат ваучери за храна, тъй като не са изпълнени условията на § 3 от ЗР на КТД за 2018 г. – 2020 г. Не е спорно между страните по делото обстоятелството, че ваучерите за храна по съществото си представляват средства за социално-битово обслужване. От приетите по делото писмени доказателства се установява, че между [фирма], в качеството на работодател, и съществуващите три синдикални организации е бил сключен КТД за месец април 2018 г. – месец април 2020 г., като в чл. 89, ал. 2, т. 8 от същия като средства за социални плащания, чието разпределение и изразходване се приема ежегодно от С. за социално сътрудничеството, са посочени месечни средства за порцион/ваучери, които в Приложение № 1 към чл. 88, ал. 1 от договора са определени да се изплащат ежемесечно в размер на 50 лева. С разпоредбата на § 3, т. 3.1. от ЗР на приетия КТД за 2018 г. – 2020 г. на [фирма] е предвидено, че нечленуващите в синдикалните организации могат да се присъединят към него в съответствие с чл. 57, ал. 2 от КТ. Така сключеният КТД и извършеното с него разпределение на средствата за социално-битово обслужване има действие по отношение на работодателя и служителите и работници, членуващи в съответната синдикална организация, като съгласно чл. 51а, ал. 1 от КТ колективен трудов договор в предприятието се сключва между работодателя и синдикална организация. Членуването на един работник или служител в синдикална организация, както и присъединяването на нечленуващ в синдикална организация служител към КТД на [фирма], е само една правна възможност за служителя, но не и негово задължение. Тази правна възможност не води до ограничаване на неговите трудови права, в това число и на правата му по отношение на определените от работодателя средства за социално-битово и културно обслужване. Изрично с разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от КТ е въведена забрана при осъществяване на трудовите права и задължения да се допуска пряка или непряка дискриминация, основана на народност, произход, пол, сексуална ориентация, раса, цвят на кожата, възраст, политически и религиозни убеждения, членуване в синдикални и други обществени организации и движения, семейно и материално положение, наличие на психически или физически увреждания, както и различия в срока на договора и продължителността на работното време. В процесния случай, както и правилно е приел административният орган, жалбоподателят е нарушил цитираната разпоредба, като е обвързал предоставянето на ваучери за храна с членуването в синдикална организация или присъединяване към КТД на [фирма], страни по който са работодателя и синдикалните организации. По този начин работодателят е поставил служители, нечленуващи в синдикални организации и не присъединили се към КТД, в положение различно от онези служители, членове на синдикални организации или присъединили се към сключения КТД, като е лишил същите от част от полагащите им се по силата на закона трудови права – социално-битово обслужване. Разпоредбите на чл. 292 и сл. от КТ не въвеждат ограничение в използването на средствата за социално-битово обслужване в зависимост от членството на работниците и служителите в синдикални организации, като единствено в чл. 293, ал. 2 от КТ е визирано, че средствата за социално-битовото и културното обслужване не могат да се изземват и използват за други цели.

Действително, по делото са представени доказателства за предоставени за месеците април и май 2018 г. ваучери за храна и на лицата, посочени в т. 1 от предписанията. Това обстоятелство обаче не може да бъде ценено от съда като нови факти от значение за делото по смисъла на чл. 142, ал. 2 от АПК, доколкото с предоставянето на ваучерите за храна на 7 броя служители, след издаване на процесните предписания, жалбоподателят е осъществил изпълнение на даденото предписание в указания от контролния орган срок.

При извършената проверка контролните органи са установили също така, че начинът на използване на осигурените от жалбоподателя средства за социално обслужване в размер на 5 930000 лева е бил определен от страните по сключения КТД за месец април 2018 г. – месец май 2020 г. От приетите по делото писмени доказателства се установява, че действително начинът на използване и разпределянето на средствата за социални разходи са били определени в чл. 89, ал. 2 от КТД, както и в Приложение № 1 към чл. 88, ал. 1 от КТД и Приложение № 2 към чл. 90 от КТД. По делото се установява също така, че на проведеното на 17.04.2018 г. редовно заседание на Съвета за социално сътрудничество при [фирма] са били разгледани текстове от проекта на КТД за месец април 2018 г. – месец април 2020 г., както и че на 24.03.2018 г. е проведено събрание на пълномощниците за избор на проект на КТД за периода 2018 г. – 2020г. Съгласно чл. 293, ал. 1 от КТ начинът на използването на средствата за социално-битовото и културното обслужване се определя с решение на общото събрание на работниците и служителите. В съответствие с цитираната разпоредба само и единствено общото събрание на всички работници и служители е органът, който може да вземе решение за начина на използване на определените като размер от работодателя средства за социално-битово и културно обслужване. Законодателят не предоставя възможност за делегиране на това правомощие нито на синдикалните организации, нито на сключения между тези синдикални организации и работодателя КТД. В хода на настоящото производство от страна на жалбоподателя, след изрично дадени от съда указания по чл. 170 от АПК, не бяха ангажирани каквито и да било писмени доказателства, които да оборят установените в хода на административното производство факти и обстоятелства, обуславящи предпоставките по чл. 404, ал. 1 от КТ за даване на задължително предписание по спазване на разпоредбата на чл. 293, ал. 1 от КТ. По отношение на приложения по делото протокол от проведено на 24.03.2018 г. събрание на пълномощниците, от една страна следва да се има предвид, че на това събрание е обсъждан само проектът на КТД, в който макар и да се съдържат разпоредби относно средствата за социално-битово обслужване, не може да се приеме по съществото си за събрание за определяне на начина на използване за средствата за социално-битова и културно обслужване по смисъла на чл. 293, ал. 1 от КТ, още повече че на това събрание са обсъждани и е избрано между два проекта на КТД, които са изготвени и предложени от синдикалните организации. От друга страна събранието на пълномощниците е

допустимо да замести общото събрание на работниците и служителите, но само при определени предпоставки, визирани в нормата на чл. 6, ал. 2 от КТ. В процесния случай от страна на жалбоподателя не са ангажирани каквито и да било писмени доказателства относно срокът, за който са избрани представителите на работниците и служителите, както и за проведени общите събрания в структурните звена на предприятието за избор на съответните представители, каквото е изискването на чл. 6, ал. 2 от КТ.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че дадените с т. 1 и т. 2 от Протокол за извършена проверка изх. № ПР1816042/22.05.2018г. предписания са законосъобразни, а така подадената жалба е неоснователна и недоказана и като такава същата следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място], представлявано от главния изпълнителен директор Д. Д., срещу Протокол за извършена проверка изх. № ПР1816042/22.05.2018 г. на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда”.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: